

[Undervisnings- og forskningsministeren]

den første mulighed med det resultat, at ganske mange elever med sjældnere og ret komplicerede handicap har kunnet gennemføre skolegangen i deres lokale skole.

Det kommunale pædagogisk-psykologiske rådgivningssystem bistået af amtskommunale specialkonsulenter og endelig i helt særlige tilfælde suppleret med rådgivning og bistand fra landsdækkende specialskoler/-funktioner har her spillet en afgørende rolle.

En forudsætning for en videre udvikling i retning af kommunal overtagelse af flere opgaver inden for den vidtgående specialundervisning er således, at det samlede rådgivningssystem fortsat udvikles og styrkes.

I de regionale udviklingsudvalg er der betydelig enighed om dette perspektiv, og såvel de kommunale som de amtskommunale muligheder og behov på rådgivningsområdet er inddraget i drøftelserne i alle regioner.

Derimod er spørgsmålet om en særlig landsdækkende specialrådgivning i relation til meget speciel ekspertise, herunder små mindre kendte handicapgrupper, kun periferisk inddraget i det regionale udviklingsarbejde. Dette er forståeligt, dels fordi det må forekomme at ligge uden for den enkelte regions ansvar og mulighed, og dels fordi det er tilkendegivet over for regionerne, at spørgsmålet om lands- eller landsdelsdækkende institutionsfunktioner ville blive taget op i landsudvalget.

Da Amtsrådsforeningen imidlertid i januar 1990 nedsatte en arbejdsgruppe, som skulle analysere dette område og stille forslag til løsninger, har landsudvalget afventet resultatet heraf. Arbejdsgruppen har afsluttet sit arbejde i november 1990 og foreslog bl.a., at der på en række handicapområder blev etableret landsdækkende videncentre med den opgave at opsamle, bearbejde og formidle viden inden for det pågældende område.

Forslagene overvejes nu i Amtsrådsforeningen, og det vil være afgørende for den videre udvikling og for de regionale udvalgs fortsatte overvejelser og dispositioner, at der meget snart kan opstilles hensigtsmæssige løsninger.

Det fortsatte udviklingsarbejde.

De regionale udviklingsudvalg vil fortsætte deres arbejde i 1992, idet man dog på Born-

holm har afsluttet arbejdet, angiveligt fordi man ikke på de givne præmisser mener at det kan lade sig gøre at komme længere med udviklingsovervejelserne for den vidtgående specialundervisning på Bornholm. Man henviser blandt andet til, at folkeskolelovens finansielle grundlag er et enten-eller-princip (i modsætning til bistandslovens både-og), hvilket gør det vanskeligt at gennemføre en glidende udvikling, idet de økonomiske interesser i samarbejdet mellem kommuner og amt er modsatrettede.

Der er endnu ikke fra de øvrige regioner udtrykt ønsker om ændring af folkeskolelovens § 19, men af de indsendte statusbeskrivelser ses det, at der foreløbig kan ventes ansøgninger fra fem regioner om dispensation i overensstemmelse med lovens § 46a (forsøgsparagraffen).

På nuværende tidspunkt må det konstateres, at den valgte fremgangsmåde, hvor en glidende udvikling efter regionale ønsker og drøftelser erstatter en egentlig udlægning via lovgivning, har været positiv og konstruktiv.

Det må især fremhæves, at den regionale dialog har medført en markant interesse og ansvarlighed for dette lille, men meget vigtige undervisningsområde.

Der kan naturligvis opstå betydelige – og måske betænkelig store – regionale forskelle i den måde, de svært handicappedes folkeskoleundervisning gribes an på, og det landsdækkende udvalg og ministeriet vil derefter fortsat følge udviklingen og hermed stå til rådighed med vejledning og koordination.

*Meddelelser fra formanden:***Første næstformand (Henning Rasmussen):**

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 17. januar 1992, kl. 10.00.

Angående dagsordenen skal jeg henvise til den dagsorden, der er oplået i salen.

Mødet hævet kl. 17.34